

som denne. Sagen er jo nemlig den, at hvis Forpagteren, hvad der var den oprindelige Bestemmelse, fremdeles skulde have forrentet og afdraget dette Beløb, vilde det have medført, at hans Forpagtningsafgift vilde være bleven saa meget mindre. Dette Dræningslaan blev oprindelig afdraget med 2,150 Kr. 92 D. aarlig, hvilket altsaa paa 9 Aar vilde have udgjort 19,350 Kr. Den samlede Udgift ved Mørup kan derefter beregnes til 93,050 Kr., og vi komme da til det Resultat, at denne Gaard i disse 9 Aar har medført et Tab af 20,550 Kr. Det forekommer mig nu, at naar Sorø Akademi — som jeg før nævnte — har Raad til at ofre betydelige Kapitaler aarlig til Støtte for Realkoler, Videnskabsmænd og Kunstnere og desuden har Raad til i Løbet af 9 Aar at sætte over 20,000 Kr. til paa en Gaard som Mørup, er det en meget besynderlig Fordring, at der en enkelt Gang skal anvendes en Snes Tusinde Kroner paa at tilvejebringe nogle smaa selvstændige Husmandshjem ved Akademiets Hovedgaarde. Jeg vil derfor rette en indtrængende Anmodning til den højtærede Minister om at tage denne Sag under velvillig Overvejelse. Nu nærmer den Tid sig, da der skal træffes Forberedelse til ny Forpagtningskontrakter for disse to Gaardes Bedkommende, og saa mener jeg, det rette Tidspunkt er kommet, da denne Sag kan bringes i Orden. — Der er et andet Spørgsmaal, som jeg gerne vil komme frem med ved denne Lejlighed, og det er det: Sidste Gang da disse to Gaarde bleve bortforpagtede, skete det, uden at Rigsdagen fik et Ord at vide derom før bag efter; jeg vil derfor gerne anmode den højtærede Minister om, at han, naar disse to Gaarde igen skulle bortforpagtes, vil søge Forhandling med Rigsdagen eller i alt Fald med Finansudvalget om dette ret vigtige Spørgsmaal, før der træffes nogen Afgørelse. — Til den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Køkkentved), vilde jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem fandt jo, at det var meget ubilligt af Flertallet at nægte det begærede Honorartillæg til Læge Gjellerup ved Sorø Akademi. Han fremhævede, at denne Læge kun fik 100 Kr. for at tilse Akademiets Skovbejente, og jeg skal indrømme, at 100 Kr. er kun et ringe Bederlag for dette Arbejde. Men det ærede Medlem maa jo tillige erindre, at Læge Gjellerup faar 600 Kr. som Læge ved selve Akademiet, og det kunde saa være, at dette til Gengæld er et ret rigeligt Bederlag. I alt Fald forekommer det mig, at naar Læge Gjellerup

har et samlet Bederlag af 700 Kr. som Læge ved Sorø Akademi, er det et ret anstændigt Bederlag. Det er næsten et lige saa stort Bederlag som det, en stor Del af vore Distriktslæger have i Lønning, og der kan dog vel ikke være nogen Tvivl om, at Distriktslægerne have betydeligt mere at bestille end Lægen ved Sorø Akademi. Desuden maa jeg ogsaa erindre om, at Læge Gjellerup ingenlunde er forpligtet til at vedblive at være Læge ved Sorø Akademi, og hvis Forholdet er saaledes, at hans Arbejde er saa stort, at den Løn, han faar, er for lille i Forhold dertil, vilde han rimeligvis benytte sig af sin Ret til at frasige sig sin Stilling ved Akademiet. Derom har man imidlertid slet intet hørt. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at følge Flertallet og stemme for dets Endringsforslag under Nr. 163.

Bluhme: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af Betænkningens Nr. 207, Endringsforslag Nr. 177, hvor man foreslaar at nægte de 70,000 Kr. til Randers Kommune. Det forekommer mig, at Flertallet her er temmelig uretfærdigt mod Randers Kommune, og jeg kan ikke følge det ærede Flertal med Henhyn til dette Punkt. Der er meget rigtigt af den ærede Ordfører for Mindretallet (Køkkentved) blevet anført, at man dog ikke kan gøre Randers Kommune ansvarlig, fordi den i et givet Øjeblik ikke gør Regeringen og Lovgivningsmagten opmærksom paa, at Byen i Henhold til et tidligere eksisterende gammelt Reskript har Ret til at beholde sin Skole. Det er da en Blyt, der paahviler Regeringen og Lovgivningsmagten, selv at kende Forudsætningerne og ikke forlange, at de enkelte Borgere paa den Maade skulle holde sig à jour med, hvad der har været gældende Ret i det paagældende Tilfælde. Ja, selv om det var rigtigt, at dette Reskripts Virkninger paa en Maade maatte siges at være bortfaldne, er det indlysende, at naar man staar paa det Standpunkt, at Skolen nødvendigvis i Ungdommens og Undervisningens Interesse maa bygges om, hvis den skal bibeholdes, kan det dog ikke gaa an paa ny at paalægge Kommunen en saadan betydelig Udgift, eftersom det er notorisk, at den allerede en Gang i dette Aarhundrede eller i alt Fald i de sidste hundrede Aar har givet de fornødne Midler til Skolens Opbygning i Overensstemmelse med det paagældende Reskript. Det forekommer mig rigtigt nok, at Kommunen har et aldeles berettiget og bestemt Krav paa, at Staten bærer Byrden, naar dette samtidig er Tilfældet i en eller to andre Kommuner. Jeg